

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2Csp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200952
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2720200952.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK so sídlom Mýtna 48, 821 08 Bratislava proti žalovanému: T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie 6.311,23 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5 485,20 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 29.12.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 73,82 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s. (právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.) podala na tunajší súd dňa 30.07.2020 žalobu, v ktorej sa domáhala zaplatenia sumy 6.311,23 € s príslušenstvom titulom nesplatennej pôžičky. Zo žaloby vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzatvorila so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2017, na základe ktorej poskytol pôvodný žalobca žalovanému pôžičku vo výške 6.000,00 eur. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Podľa Zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 102,96 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 12.355,20 €. Do dnešného dňa uhradil žalovaný sumu 514,80 €. Pôvodný žalobca listom zo dňa 26.10.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a následne bol úver dňa 19.12.2017 zosplatený. Celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 6.311,23 €.

2. Tunajší súd uznesením sp. zn. 2Csp/37/2020 - 63 zo dňa 03.06.2021 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie a po vyvolaní veci súd zistil, že sa nedostavili strany sporu, právny zástupca žalobcu mal doručenie predvolania riadne a včas vykázané, zo svojej neúčasti na pojednávaní

sa písomne ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalovaný nemá vykázané doručenie predvolania, avšak súd vychádzal z fikcie doručenia predvolania žalovaného v zmysle § 112 C.s.p.

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o poskytnutí služieb, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 27.05.2021 ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

5. Consumer Finance Holding, a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 01.02.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 85XXXX4529, v zmysle ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 6.000,00 eur. V zmluve je uvedené, že zmluvné strany mali dohodnuté splácanie úveru žalovaným po dobu 120 mesiacov v splátke po 102,96 eur [z toho poistenie 6,73 eur]. V zmluve mali strany dohodnutý dátum prvej splátky do 20.03.2017, dátum konečnej splatnosti úveru 20.02.2027, RPMN 15,90 %, úrokovú sadzbu 15,90%, odplatu 17,25 % ročne, priemernú hodnotu RPMN vo výške 13,89 %, najvyššiu prípustnú výšku odplaty 18,72 %, celkovú čiastku 11.547,60 €, sadzba poistenia 6,99% (komplexný súbor poistenia B) a celkové náklady spotrebiteľa vo výške 5.547,60 €. Zo Zmluvy o poskytnutí služieb zo dňa 15.10.2015 súd zistil, že predmetom tejto zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. je určenie spôsobu uzatvárania zmlúv o službách CFH, na základe žiadosti Klienta akceptovanej CFH alebo klientom akceptovanej ponuky CFH, pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie a spôsob identifikácie klienta s využitím Autentifikačných prvkov jedinečne klientovi pridelených.

6. Žalovaný nerealizoval splátky riadne a včas, preto ho spoločnosť Consumer Finance Holding, s.r.o. vyzvala formou predžalobnej upomienky zo dňa 26.10.2017 na úhradu nedoplatku v celkovej výške 308,88 € a to do 05.12.2017 za splátku v mesiaci 8/2017. Následne spoločnosť zosplatnila úver a to oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.12.2017, pričom žalovaného vyzvala na úhradu sumy v celkovej výške 6.312,04 €.

7. Podľa § 52 ods. 1, 2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. a všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Právny vzťah založený zmluvou zo dňa 01.02.2017 súd posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky mal žalobca už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného, pričom tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť.

9. Podľa § 1 ods. 1, 2 ZoSÚ, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver

podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

10. Podľa § 2 g) a i) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

11. Podľa § 9 ods. 2, písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Súd sa zaoberal správnosťou výpočtu výšky RPMN. Zo Zmluvy vyplýva výška RPMN 15,90% , ktorá sa mala vypočítať z týchto vstupných údajov: výška pôžičky, počet splátok, číslo splátky, výška splátky za aktuálny mesiac, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania. Podľa výpočtu prostredníctvom Interaktívnej kalkulačky pre výpočet RPMN na portáli FINinfo, Portálu finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR súd pri zadaní vstupných údajov, dátum 01.02.2017, čerpanie úveru 6.000,00 eur, výška splátky 102,96 € zistil, že RPMN je vo výške 17,58%. Avšak pri výpočte RPMN zo vstupných údajov dátum 01.02.2017, čerpanie úveru 6.000,00 eur, výška splátky 96,23 € (102,96 eur - 6,73 eur poistenie) súd zistil, že RPMN je vo výške 15,55%, ktorá sa približuje v zmluve deklarovanej výške RPMN 15,90%. Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte RPMN bol použitý údaj o splátke poníženej o sumu poistenia. Súd má za to, že náklady súvisiace s poistením musia byť zahrnuté do výšky RPMN. Tým, že sa tak nestalo, je RPMN v zmluve o úvere uvedená v nesprávnej výške. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN má podľa názoru súdu rovnaké následky, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec - spotrebiteľ nepozná skutočnú výšku RPMN, v dôsledku čoho si nemôže spraviť obraz o celkovej cene úveru a nemôže posúdiť, nakoľko je úver pre neho výhodný (rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/80/2016 zo dňa 27.04.2017). Takýto výpočet RPMN (použitie mesačnej splátky bez splátky poistného) nie je v súlade ani so smernicou 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008, v ktorej sa vyslovene uvádza, že celkové náklady spotrebiteľa zahŕňajú náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a teda aj poistné. Celková čiastka je podľa Zmluvy vo výške 11.547,60 eur (pričom v žalobe žalobca uviedol celkovú sumu pôžičky 12.355,20 eur) , čo zodpovedá výpočtu splátky bez poistenia x počet splátok, t.j. 96,23 eur x 120 = 11.547,60 eur a celkové náklady spotrebiteľa sú podľa Zmluvy vo výške 5.547,60 €, čo zodpovedá výpočtu celkovej čiastky - celková výška úveru, t.j. 11.547,60 eur - 6.000,00 eur = 5.547,60 €. Naopak, žalobcom uvedený údaj o celkovej sume pôžičky v žalobe vo výške 12.355,20 eur zodpovedá výpočtu súčinu celkovej splátky vo výške 102,96 eur a počtu splátok - 120 splátok. Tento žalobcom uvedený údaj v žalobe nekorešponduje s údajom na Zmluve. Podľa názoru súdu uvedením nižšej RPMN je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (rovnako vid' závery v rozsudku Krajského súdu v Trnave 23Co/3/2019 zo dňa 20.01.2020)

15. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), resp. písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z..

16. Na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch (ods. 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS).

17. Povinnosť veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy bonitu dlžníka má chrániť spotrebiteľa pred rizikami nadmerného zadĺženia a platobnej neschopnosti, čím prispieva k dosiahnutiu cieľa smernice, ktorým má zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv, prekračujúcich ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti (porov. rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 27. marca 2014 vo veci C-565/12 (LCL Le Crédit Lyonnais SA proti K. W.).

18. Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijímú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce (článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS).

19. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

21. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosti spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretné, jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania si finančných prostriedkov na strane spotrebiteľov (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18.6.2019 sp. zn. 10Co/6/2019, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/212/2018 z 18.12.2019).

22. Následok (t. j., že úver je bezúročný a bez poplatkov) v prípade hrubého porušenia si tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 2 (veta druhá a nasl.) zaviedla novela ZoSÚ, zákon č. 352/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z. z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (novela účinná od 01.01.2013). Podľa dôvodovej správy týmto sa dosiahne pôvodný zámer predkladateľa stanoviť určité dôsledky porušenia povinností ustanovených ZoSÚ. Jedná sa o súčasť dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice 2008/48/ES na stanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Mechanizmus by mal motivovať veriteľa a zároveň prinášať spotrebiteľovi finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa.

23. Z obsahu spisu nevyplýva, že by pôvodný veriteľ pred vstupom do zmluvného vzťahu s odbornou starostlivosťou preveroval bonitu žalovaného. Pred uzavretím zmluvy bol povinný posúdiť s odbornou

starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez relevantných údajov veriteľa o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Keďže pôvodný veriteľ uvedeným spôsobom nekonal a žalobca nepredložil ani na výzvu súdu žiadny doklad o posudzovaní spôsobilosti dlžníka splácať úveru, hrubým spôsobom tak porušené povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ, z ktorého dôvodu nastupuje následok v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ.

24. Prijatie aj tohto ďalšieho záveru vedie súd ku konštatovaniu a vyhláseniu úveru za bezúročný a bez poplatkov.

25. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti, a to len v tej časti a žalovaného zaviazal na úhradu istiny - sumy vo výške 5.485,20 eur (6.000,00 eur - 514,80 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.12.2017 do zaplatenia. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný vyčerpal úver v sume 6.000,00 eur a uhradil celkovo 514,80 eur. Po preskúmaní úverovej zmluvy v zmysle horeuvedeného odôvodnenia, má súd za to, že v zmluve neboli splnené základné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a tak je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 zákona ZoSÚ. Súd preto vo zvyšku žalobu zamietol.

28. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 2 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. Súd posudzoval čistý úspech strany sporu a vychádzal z faktu, že žalobca žiadal priznať istinu 6.311,23 eur a súd mu priznal celkovo sumu 5.485,20 eur. Súd matematickým výpočtom zistil, že žalobca bol úspešný v 86,91 % -ách, žalovaný bol úspešný v 13,09 % -ách (100- 86,91), t.j. čistý úspech je na strane žalobcu vo výške 73,82 %.

31. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).